

52513

~~50487~~

VII. évfolyam 15. sz.

Budapest, 1931. június 8—30.

SZERKESZTŐSÉG ÉS
KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, VII. KERÜLET,
KIRÁLY UCCA 3
TELEFON: JÓZSEF 441—47

a Hét

ELŐFIZETÉSI ÁR:
EGÉSZ ÉVRE . . . 10 P
FÉLÉVRE . . . 5 P
MEGJELENIK
MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN

Nagyvárosi fények

— A film tartalma —

Charlie egy szobor talapzatán töltötte az éjszakát, mert szállóra már nem volt pénze. Gyönyörű volt a nap, kellemesen meleg az éjszaka és ma fogják leleplezni a szobrot, a „béke és haladás” tiszteletére, valami nagy nemzeti esemény alkalmából. De a csavargó, ahogy kinyitja a szemét és rendbehozza a gyűrött és bő nadrágját s kesztyűs kezébe fogja kis sétatálcáját, észreveszi, hogy az ünnep már javában folyik s hogy a közönség nagymértékben csodálkozik a leleplezett emlékmű sajátos mellékalakján. A veteránzenekar rázendít az ünnepi indulóra, neki pedig eszébe jutnak állampolgári kötelességei, melyekről az ember akkor sem mondhat le, mikor kénytelen a szabad ég alatt hálni. Tiszteletteljes és nevéstéses kézmozdulattal kapja le fejről a fekete kobak kalapját és kiegyenesedve szeretne állni. De ekkor... ekkor esik meg rajta a nap első balesete, már öt perccel azután, hogy felbredett. A bő nadrág szára, melyre alakja tart a kezében, pedig neki okvetlenül tovább kell mennie, hogy lekerüljön a talapzatról. A hazaftas és feszes viházzállás eppen az elrongvult nadrágban kiközlenti egyensúlyából

oly nagyon büszke volt, beleakad abba a kardba, melyet az emlék egyik és csak sok kísérlet után jut le végre a kövezetre. Délután: Charlie gon-

dolattalanul megy el a park rácsozata mellett egy virágárusleány előtt, aki nagyon szépen kéri, vegyen tőle valamit.

Charlie Chaplin

Charlie Chaplin, Harry Miers és Allan Garcia

A csalódás

Hanem azért mégis sikerül eljuttatnia a pénzt az operációhoz, a leány kezéhez s a kis szenvedőt a sors mégis közel juttatja vágyának teljesüléséhez. Charliet azon a napon, mikor kiszabadul a börtönéből, első útja a kis virágárusleányhoz viszi, akit — ó gyors szívdobogás! — szemevilágával újra megajándékozva talált viszont: mint finom hölgyet egy előkelő virágüzletben. Eljött az a pillanat, melyről azt mon-

dotta egyszer, „akkor majd láthatom is, menyire szeretsz“. Charlie büszkeséget, bátortalanságot, szerelmet és méltóságot eláruló léptekkel nyit be a boltba és közeledik a leányhoz. Pillantása a pillantását keresi; várja reményeinek teljesülését. S a leány? Nem ismer rá a rongyos nadrágú, piszkos golyhóra, koldusnak nézi s egy elhervadt kis virágszállal együtt pénzdarabot nyújt át neki. Charlie gépiesen nyújtja ki kezét a virárgért és ekkor... a keze hozzáér a leány ujjához

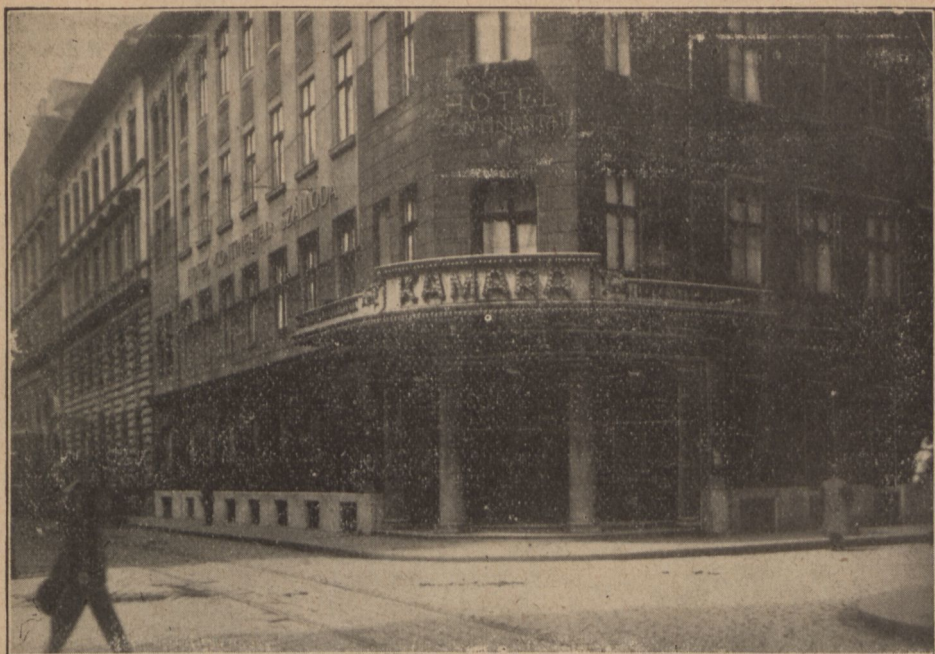
s a virágárusleány is megérzi az „udvarias gavallér“ durva kezének érintését. Csak ezen az érintésen ismeri fel jótévőjét, kit azelőtt, míg nem láthatta, nagy úrnak hitt. „De... most... most már ugy-e lát?“ — hebegi Charlie boldogan és aggodalmasan.

„Igen, most látok“, feleli ijedten a leány és csodálata kiábránduló pillantása egyesül a szenvedő ember kérő, szerelmes boldogtalan és mégis büszke, örvendő és mégis bátor pillantásával.

A B A N K

KÖZGAZDASÁGI SZEMLE

Szerkeszti: RADNÓTI JÓZSEF

A Kamara filmszínház homlokzata

NAGYVÁROSI FÉNYEK

Romantikus vígjáték

Írta és rendezte:

CHARLIE CHAPLIN

Segédrendezők: *Harry Crocker, Henry Bergman, Albert Austin.* Fényképezték: *Rollie Totheroh és Gordon Pollock.* A díszleteket tervezte:

Charles D. Hall.

Zenéjét részben szerzette és összeállította:

CHARLIE CHAPLIN

Hangszerelte: *Arthur Johnston.* Zeneigazgató: *Alfred Newman*

Személyek:

A vak leány — — — *Virginia Cherill*

Nagyanyja — — — *Florence Lee*

Egy excentrikus milliomos *Harry Miers*

Komornyik — — — *Allan Garcia*

Egy díjbirkózó — — — *Hank Mann*

Csavargó — — — **CHARLIE CHAPLIN**

Magyarországon forgalomba hozza: *United Artists—Eco film*

DUNA

KEKSZ A LEGJOBB

Tel.: J. 315—11

Uj filmem a „City Lights”

Irta: Charlie Chaplin

Hogy a néma-, vagy legalább is a párbeszéd nélküli filmet a talkie-láz átmenetileg elnyomta, ez

egyáltalán nem jelenti azt, hogy a némafilm végérvényesen megszűnt. A „City Lights” szinkronizált némafilm.

Miért tartok ki én a dialógnélküli némafilmek mellett? Legfőképpen azért, mert a némafilm, mint kifejezési eszköz, egészen univerzális. Ezzel szemben a beszélőfilmnek éppen a nyelvek és fajok különbözősége szab határt.

A beszélőfilmet minden korlátozottság ellenére is a drámai filmművészet értékes kiegészítőjének tartom, de csak kiegészítőnek, semmi esetre sem pótlónak. Hogyan is pótolhatná az élőképeket, mely mint pantomimikai művészeti forma rövid húsz év alatt olyan rendkívüli fejlődésen ment keresztül?

A mozdulatjáték minden drámai forma alapja. A némafilmnél ezen fordul meg minden, a beszélő változatnál is fontos tényező, mert különben a nem látható dráma túlnagy szerepet juttatna a — képzetelemek. A cselekmény általában jobban érthető, mint a szavak. Egy szemöldökvilanás többet kifejezhet, mint egy hosszú monológ. Jelentése is sokféle lehet, de a scenikai összefüggésből pillanat alatt kiderül.

Feltűnő, hogy a mozi, mióta divatba jött a beszélőfilm, látogatói közül főleg a gyermekeket veszítette el. Ez érthető

is, mert száz meg száz-ezer fiú és leány, akik lelkesedtek a némafilmmért, nem szívesen járnak moziba, egyszerűen azért, mert nem tudják elég gyorsan „kapirozni” a beszélőfilm dialógusát. Ennek oka az, hogy a film inkább a szemet foglalkoztatja, mint a fület. A „City Lights”-ben semmi olyan nincs, amit egy gyerek minden további nélkül rögtön ne érthetne meg.

Színész vagyok s tapasztalatból tudom, hogy a gesztusoknak fontosabb szerepük van a komédiában, mint a tiszta drámában. Ugyancsak tapasztalatból tudom, hogy a néma vígjáték jobban mulattatja a tömegeket, mint a párbeszédekben rejlő humor, mert a néma vígjátéknál többnyire a cselekmény gyorsasága a fontos és egy cselekmény már önmagában is megneveztethet, sőt kómikus hatását a szavak gyakran inkább esökkentenék, mint fokoznák. A filmszínész sikerének titka a gesztusokban rejlik de ha Irvingre, Coquelinre, Duserre és Sarah Bernhardttra gondolok, bátran merem állítani, hogy minden igazi ábrázoló művészet alapja és gyökere: a mozdulat.

Én önként maradtam meg a némafilmnél. A „City Lights” szinkronizálva van s a komédia egyes részei bizonyos hangeffektusok felhasználását is szükségessé tették. Dialógusok azonban nincsenek a filmben, mert a fentebb vázolt okok miatt így láttam ezt jónak.

A szerkesztésért és kiadásért felel: Páncél Lajos
Viktória-nyomda, Bpest, VII., Király-u. 3.